

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 29 september 1999 *

I mål T-126/97,

Sonasa — Sociedade Nacional de Segurança, L.^{da}, bolag bildat enligt portugisisk rätt, Lissabon, företrätt av advokaten Nuno Morais Sarmento, Lissabon, delgivningsadress: maître Victor Gillen, 13, rue Aldringen, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Maria Teresa Figueira och Knut Simonsson, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (96) 3451 av den 16 december 1996 om nedsättning av ett finansiellt stöd som Europeiska socialfonden har beviljat sökanden,

* Rättegångsspråk: portugisiska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN¹ (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi,

justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 25 mars 1999,

följande

Dom

Bestämmelser som är tillämpliga på tvisten

- 1 Enligt artikel 1.2 a i rådets beslut 83/516/EEG av den 17 oktober 1983 om Europeiska socialfondens uppgifter (EGT L 289, s. 38, svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 11, nedan kallat beslut 83/516) skall Europeiska socialfonden (nedan kallad ESF) delta i finansieringen av verksamheter som rör yrkesutbildning och yrkesvägledning.
- 2 Planerna för finansieringen av sådan verksamhet skall inges av en medlemsstat eller ett organ som medlemsstaten har utsett, och godkänns av kommissionen genom beslut om godkännande. Enligt artikel 2.2 i beslut 83/516 skall den medlemsstat, i vars namn planen inges, garantera att åtgärderna genomförs framgångsrikt.

- 3 I artikel 5.4 i rådets förordning (EEG) nr 2950/83 av den 17 oktober 1983 om tillämpning av beslut 83/516 (EGT L 289, s. 1, nedan kallad förordning nr 2950/83) föreskrivs att ansökan om slutlig utbetalning skall innehålla en detaljerad rapport om verksamhetens innehåll och resultat samt finansiella aspekter på densamma samt att den berörda medlemsstaten skall intyga att uppgifterna i ansökan är faktiskt och räkenskapsmässigt riktiga.

- 4 Enligt artikel 6.1 i samma förordning kan kommissionen — efter att ha givit den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig — innehålla, nedsätta eller dra in ESF:s stöd, om detta stöd inte används i enlighet med de villkor som angetts i beslutet om godkännande.

- 5 I artikel 6.2 föreskrivs att utbetalda belopp som inte har använts i enlighet med de villkor som angetts i beslutet om godkännande skall krävas åter.

Bakgrund till tvisten

- 6 Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (Avdelningen för ärenden avseende Europeiska socialfonden, nedan kallad DAFSE) företräder den portugisiska staten i ärenden som rör ESF. DAFSE agerar som enda mellanhand mellan dels de offentliga och privata organ som vill söka stöd från ESF i Portugal, dels kommissionens avdelningar som ansvarar för verksamheter som finansieras av denna fond.

- 7 Sökanden, Sonasa — Sociedade Nacional de Segurança L.^{da} (nedan kallad Sonasa), ingav till DAFSE en ansökan om finansiellt stöd från ESF för verksamhet som rör yrkesutbildning som skulle genomföras under räkenskapsåret 1989 (nedan kallad ansökan om stöd).
- 8 Därefter ingav DAFSE denna ansökan till kommissionen i den portugisiska statens namn och till förmån för sökanden.
- 9 Det projekt som stödet avsåg godkändes genom kommissionens beslut C (89) 0570 av den 22 mars 1989 (nedan kallat beslutet om godkännande), varigenom sökanden beviljades 35 083 325 ESC för utbildning av 249 personer som är minst 25 år gamla.
- 10 Den portugisiska staten åtog sig för sin del att genom Orçamento da Segurança Social/Instituto de Gestão Financeira da Segurança Social (budget för social trygghet/Institutet för finansiell förvaltning av social trygghet, nedan kallat OSS/IGFSS) bidra med 28 704 538 ESC till sökandens projekt.
- 11 Medan utbildningsverksamheten pågick fick sökanden den 8 maj och den 5 juli 1989 förskott på det stöd som beviljats av ESF och OSS/IGFSS.
- 12 Efter en kontroll som gjordes i juli år 1989 konstaterade DAFSE att utbildningsprogrammet hade förkortats och att antalet deltagare hade minskat jämfört med vad som tidigare angetts, och den ansåg därför att stödet skulle nedsättas. DAFSE ändrade sig emellertid på denna punkt och rekommenderade i skrivelse till kommissionen av den 6 mars 1990 att det tidigare beslutet om godkännande skulle fortsätta att gälla.

- 13 När utbildningen hade avslutats ingav sökanden en redovisning avseende verksamheten till DAFSE, av vilken det framgick att den verkliga totalkostnaden var lägre än först beräknats, samt ingav ansökan om slutlig utbetalning. Båda skickades till kommissionen den 27 oktober 1990.

- 14 Vid en inledande granskning av ansökan om slutlig utbetalning ansåg DAFSE det vara tveksamt om uppgifterna i denna var riktiga. Trots detta gjorde den en andra delbetalning den 27 juni 1991, men angav att delbetalningen var beroende av att kommissionen skulle fastställa att redovisningen för verksamheten var riktig.

- 15 Den 20 augusti 1991 underrättade DAFSE kommissionen om att den efter en ny granskning av ärendet godtog den redovisning som ingetts av Sonasa.

- 16 Efter att ha fått denna underrättelse från DAFSE begärde kommissionen att DAFSE skulle göra en grundligare undersökning av sökandens ärende.

- 17 Den 12 oktober 1992 underrättade DAFSE sökanden om att ett oberoende företag fått i uppdrag att göra en revision av sökandens räkenskaper avseende utbildningsverksamheten.

- 18 Det företag som gjorde revisionen konstaterade i en rapport som upprättades i oktober år 1993 att det stöd som hade beviljats för Sonasas yrkesutbildningsverksamhet borde sättas ned, på grund av att vissa utgifter inte ansågs berättiga till stöd. I rapporten angavs särskilt att eleverna endast hade haft en veckas praktisk utbildning och att de användes som vanliga arbetstagare i företaget.

- 19 Efter flera diskussioner mellan Sonasa och DAFSE rörande innehållet i revisionsrapporten och i enlighet med förfarandena i artikel 100 i den portugisiska förvaltningslagen fattade DAFSE den 1 februari 1996 beslut om att föreslå kommissionen att det finansiella stödet skulle nedsättas.

- 20 I skrivelse av den 20 mars 1996 anmodade DAFSE sökanden att återbetala en del av de förskott som hade beviljats för sökandens utbildningsverksamhet, och angav att denna begäran om återbetalning inte föregrep beslutet om slutgiltigt stöd från ESF som kommissionen alltjämt måste fatta.

- 21 Den portugisiska staten överlämnade resultaten från revisionen till kommissionen den 5 september 1996.

- 22 Den 16 december 1996 antog kommissionen, med stöd av artikel 6.1 i förordning nr 2950/83, beslut C (96) 3451 (nedan kallat det omtvistade beslutet), vilket delgavs sökanden den 19 februari 1997. Genom beslutet satte kommissionen ned det stöd från ESF som tidigare hade beviljats för Sonasas yrkesutbildningsverksamhet.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 23 Det är mot bakgrund av dessa omständigheter som sökanden genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 april 1997, har väckt förevarande talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

24 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (fjärde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och ställa skriftliga frågor till kommissionen, som institutionen besvarade den 3 mars 1999.

25 Parterna utvecklade sin talan vid offentligt sammanträde den 25 mars 1999.

26 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Svaranden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning i sak

- 28 Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring. För det första att de allmänna principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed har åsidosatts, för det andra att principen om iakttagande av förvärvade rättigheter har åsidosatts, och för det tredje att det omtvistade beslutet har en bristfällig motivering.

Den första grunden: åsidosättande av principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed

Parternas argument

- 29 Sökanden har påpekat följande:
- a) Efter att ha godkänt utbildningsprogrammet ändrade DAFSE och kommissionen vid ett flertal tillfällen åsikt beträffande storleken på det finansiella stöd som beviljats för att genomföra programmet. De ändrade sig vad gäller nedsättningen av detta belopp, som skedde på grund av att viss "teoretisk praktik" som ingick i den teoretiska utbildningsverksamheten tvärtom var av praktisk karaktär, vilket åsidosatte regeln att den praktiska utbildningen inte får ges större utrymme än den teoretiska utbildningen.
 - b) Efter att DAFSE hade korrigerat den negativa bedömning som den uttryckte i programmets initialskede genom att formellt erkänna att den gjort ett fel i materiellt hänseende vid bedömningen, upprepade den senare — när pro-

grammet redan hade avslutats och DAFSE redan hade underrättat kommissionen om att den godtog kostnadsstrukturen och förteckningen över finansieringen som återfanns i ansökan om slutlig utbetalning och till och med hade betalat ut den del av det finansiella stödet som omfattas av nationell behörighet — sin kritik och satte på nytt ned det stöd som ursprungligen hade beviljats, genom att begära att en del av de utbetalda beloppen skulle återbetalas.

- c) Kommissionens tystnad efter att ha mottagit skrivelserna från DAFSE kan endast betyda att den delade DAFSE:s slutsatser och bekräftade dessa.

- d) Eftersom DAFSE betalade ut den sista delen av stödet efter att ha godkänt redovisningen i ansökan om slutlig utbetalning uppstod berättigade förväntningar om att sökandens rätt till själva stödet skulle erkännas.

- e) Kommissionen antog det omtvistade beslutet om nedsättning av det finansiella stödet, vilket bekräftar DAFSE:s slutliga ståndpunkt, utan att någonsin ha kontrollerat huruvida det nationella organets påståenden eller slutsatserna i revisionsrapporten var välgrundade och efter att ha låtit sju år gå från det att den mottog ansökan om slutlig utbetalning.

30 Med stöd av ovannämnda omständigheter har sökanden hävdade att kommissionen på ett flagrant sätt har åsidosatt de allmänna principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed.

31 Svaranden har genmält följande:

- a) Det omtvistade beslutet är inte bara grundat på kvalifikationen "teoretisk praktik", utan även på den omständigheten att endast 137 elever i stället för de 249 som ursprungligen avsågs, deltog i sökandens utbildningsverksamhet, samt konstaterandet att även andra genomförandevillkor för beslutet om godkännade inte hade iakttagits.

- b) Att DAFSE vid den preliminära utbetalningen betalade såväl det nationella bidraget som stödet från ESF styrker inte att DAFSE medgav att det utbetalade beloppet faktiskt skulle erläggas. I tillämplig portugisisk lagstiftning på området anges mycket tydligt att utbetalningen sker med förbehåll för att kommissionen senare kontrollerar räkenskaperna vid antagandet av beslutet om att bevilja den slutliga utbetalningen.

- c) Enligt fast rättspraxis är det kommissionen som beslutar om ansökningar om slutlig utbetalning och inte nationella myndigheter.

- d) Enligt den gemenskapslagstiftning som är tillämplig på ESF är kommissionen inte skyldig att göra en egen undersökning av situationen, utan kan stödja sig på medlemsstaternas vederbörligen motiverade slutsatser för att fatta det slutliga beslutet.

Förstainstansrättens bedömning

32 Förstainstansrätten anser att det är lämpligt att i tur och ordning bedöma de tre delgrunder som sökanden har åberopat.

— Huruvida principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts

- 33 Varje ekonomisk aktör hos vilken en institution har väckt välgrundade förhoppningar har rätt att göra gällande principen om skydd för berättigade förväntningar (förstainstansrättens dom av den 14 juli 1997 i mål T-81/95, Interhotel mot kommissionen, REG 1997, s. II-1268, punkt 45).
- 34 Enligt fast rättspraxis kan principen om skydd för berättigade förväntningar emellertid inte åberopas av ett företag som gjort sig skyldigt till en uppenbar överträdelse av gällande bestämmelser (se förstainstansrättens dom av den 24 april 1996 i de förenade målen T-551/93, T-231/94, T-232/94, T-233/94 och T-234/94, Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-247, punkt 76).
- 35 Rätten konstaterar inledningsvis att det omtvistade beslutet antogs med stöd av artikel 6.1 i förordning nr 2950/83, där det stadgas att kommissionen — efter att ha givit den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig — kan innehålla, nedsätta eller dra in ESF:s stöd, om detta stöd inte används i enlighet med de villkor som angetts i beslutet om godkännande.
- 36 Det framgår tydligt av denna bestämmelse att beviljande av stöd från ESF förutsätter att mottagaren iakttar de villkor för verksamheten som kommissionen uppställer i beslutet om godkännande. För det fall dessa villkor åsidosätts kan mottagaren inte rimligen förvänta sig att hela det belopp som beviljats i beslutet om godkännande kommer att utbetalas.
- 37 Kommissionen hade således behörighet enligt förordning nr 2950/83 att kontrollera om stödet från ESF hade utnyttjats i överensstämmelse med de

villkor som uppställdes i beslutet om godkännande, genom vilket sökanden beviljades 35 083 325 ESC i finansiellt stöd för utbildningsverksamhet avseende 249 personer. Ansökan om slutlig utbetalning hade ingetts till kommissionen som, efter att ha hört den berörda medlemsstaten, hade att bedöma om de ovan åsyftade villkoren eventuellt hade åsidosatts vilket, enligt artikel 6 i förordning nr 2950/83, skulle göra en nedsättning av stödet berättigad (förstainstansrättens dom av den 19 mars 1997 i mål T-73/95, Oliveira mot kommissionen, REG 1997, s. II-384, punkterna 30 och 31).

- 38 Det är emellertid ostridigt att antalet elever som deltog i Sonas utbildningsverksamhet minskade på ett anmärkningsvärt sätt (från 249 till 137 personer) och att utbildningens längd minskade avsevärt. Kommissionen har dessutom med hjälp av revisionsrapporten kunnat konstatera att eleverna endast hade haft en veckas praktisk utbildning och att de användes som vanliga arbetstagare i företaget.
- 39 Av detta följer att sökanden uppenbarligen inte har iakttagit de villkor som uppställdes för att stöd från ESF skulle beviljas. Följaktligen kan inte sökanden åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar till stöd för sitt yrkande att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras.
- 40 Sökanden kan för övrigt inte med framgång hävda att det uppstod berättigade förväntningar om en slutlig utbetalning av hela det stöd som tidigare beviljats på grund av att DAFSE betalade ut hela eller en del av stödet efter att ha godkänt den redovisning som ingavs tillsammans med ansökan om slutlig utbetalning.
- 41 Förstainstansrätten erinrar om att det är kommissionen som fattar beslut i fråga om ansökningar om slutlig utbetalning och det är den — och endast den — som är behörig att nedsätta ett finansiellt stöd från ESF i enlighet med artikel 6.1 i förordning nr 2950/83 (förstainstansrättens dom av den 13 december 1995 i mål T-85/94 (122), kommissionen mot Branco, REG 1995, s. II-2993, punkt 23).

- 42 Trots att DAFSE, liksom alla andra nationella myndigheter som är behöriga i fråga om finansiering av verksamhet genom ESF, har möjlighet att i en ansökan om slutlig utbetalning föreslå att kommissionen i enlighet med artikel 5.4 i förordning nr 2950/83 skall godta eller nedsätta ett finansiellt stöd från ESF, är det endast kommissionen som kan fatta ett sådant beslut. Samtliga utbetalningar från behöriga nationella myndigheter skall dessutom anses vara preliminära, eftersom de är beroende av kommissionens slutliga beslut.
- 43 Det framgår även av handlingarna i målet att DAFSE alltid har påpekat för sökanden att de utbetalningar som den har erhållit är preliminära och beroende av kommissionens beslut.
- 44 Av detta följer att samtliga skrivelser som DAFSE skickade till sökanden eller till kommissionen avseende godkännande av eller eventuell nedsättning av stödet från ESF endast skall anses vara förslag från den nationella myndigheten, som framförts inom ramen för de behöriga nationella myndigheternas skyldighet enligt artikel 2.2 i beslut 83/526 att kontrollera att utbildningsverksamheterna genomförs på ett framgångsrikt sätt.
- 45 Av detta följer att sökanden i detta fall inte kan åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar till stöd för yrkandet att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras.
- 46 Talan kan således inte vinna bifall på denna delgrund.

— Huruvida rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts

47 Sökanden kan inte heller åberopa rättssäkerhetsprincipen till stöd för yrkandet att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras. Det kan nämligen inte anses att denna princip, som kräver att rättsregler skall vara klara och precisa och som syftar till att säkerställa förutsebarheten rörande de situationer och rättsliga relationer som omfattas av gemenskapsrätten (domstolens dom av den 15 februari 1996 i mål C-63/93, Duff m.fl., REG 1996, s. I-569, punkt 20), har åsidosatts i detta fall när det enligt de tillämpliga föreskrifterna uttryckligen finns en möjlighet att kräva tillbaka finansiellt stöd i de fall då villkoren för beviljande av stödet inte har respekterats (domen i det ovannämnda målet Interhotel mot kommissionen, punkt 61).

48 Talan kan således inte vinna bifall på denna delgrund.

— Huruvida principen om god förvaltningssed har åsidosatts

49 Förstainstansrätten konstaterar att kommissionen har handlat med den skyndsamt som krävs.

50 Kommissionen mottog nämligen revisionsrapporten den 5 september 1996 och antog det omtvistade beslutet den 16 december 1996.

51 Vidare är det omtvistade beslutet inte bara grundat på nämnda rapport eller endast på bedömningen av i vilken utsträckning det förekom "teoretisk praktik". Det framgår tvärtom tydligt av beslutets motivering att kommissionen stödde sig på samtliga handlingar som den mottagit från DAFSE.

- 52 Dessutom vilar beviljande av finansiella stöd från ESF på ett system av nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, och av detta följer en skyldighet för medlemsstaten att underlätta de kontroller som kommissionen utför för att fastställa huruvida de verksamheter som utförts eller håller på att utföras överensstämmer med gällande regler (förstainstansrättens dom av den 12 januari 1995 i mål T-85/94, Branco mot kommissionen, REG 1995, s. II-47, punkt 35, domstolens dom av den 15 mars 1984 i mål 310/81, EISS mot kommissionen, REG 1984, s. 1341, punkt 14). Dessutom skall den medlemsstat, i vars namn planen inges, garantera att åtgärderna genomförs framgångsrikt enligt artikel 2.2 i beslut 83/516. Av detta följer att sökanden inte kan kritisera kommissionen för att ha baserat sina slutsatser på de uppgifter som lämnats av den berörda medlemsstaten.
- 53 Trots den långa tid som förflöt från det att ansökan om slutlig utbetalning mottogs till dess det omtvistade beslutet antogs, var det i detta fall berättigat av kommissionen att invänta resultaten från den revisionsrapport som DAFSE beställt, vilken i sig motiverades av att det konstaterades vissa oegentligheter i ärendet (se punkt 38). Kommissionens uppträdande, som bestod i att invänta resultaten från denna kontroll, kan följaktligen inte utgöra ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed.
- 54 Att kommissionen kände till DAFSE:s olika ståndpunkter innebär inte på något sätt att kommissionen ansvarar för den nationella myndighetens uppträdande. Kommissionen kunde visserligen ha anmodat den nationella myndigheten att påskynda förfarandet, men faktum kvarstår att kommissionen hade skyldighet att fatta ett beslut på grundval av samtliga uppgifter som kunde vara av betydelse för resultatet (domen i det ovannämnda målet Oliveira mot kommissionen, punkt 32). Mot denna bakgrund kan inte kommissionen kritiseras för att den inväntade att den nationella myndigheten avslutade sin undersökning innan den fattade sitt beslut.
- 55 Talan kan således inte vinna bifall på den tredje delgrunden.

- 56 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: åsidosättande av principen om iakttagande av förvärvade rättigheter

Parternas argument

- 57 Enligt sökanden framgår det obestridligen av omständigheterna att kommissionen direkt har skadat sökandens förvärvade rättigheter. Beslutet om godkännande har nämligen gett sökanden individuella rättigheter, som ger den rätt att kräva att hela stödet skall utbetalas.
- 58 Svaranden har genmält att mottagaren av ett stöd, vars ansökan har bifallits av kommissionen, på grund av detta inte erhåller någon definitiv rätt till utbetalning av hela stödet om han inte iakttar de villkor som uppställs i beslutet om godkännande. Av detta följer att sökanden inte kunde förvänta sig att samtliga kostnader som angavs i den ursprungliga ansökan om stöd slutligen skulle godtas.

Förstainstansrättens bedömning

- 59 Enligt fast rättspraxis erhåller inte en mottagare av stöd, vars ansökan har bifallits av kommissionen, på grund av detta någon definitiv rätt till utbetalning av hela stödet om han inte iakttar de villkor som uppställdes för stödet (domen i det ovannämnda målet Interhotel mot kommissionen, punkt 62).

- 60 Såsom förstainstansrätten redan har fastslagit i punkterna 38 och 39 ovan har sökanden i förevarande fall inte iakttagit de villkor som uppställdes för utbildningsverksamheten.
- 61 Av detta följer att talan inte heller kan vinna bifall på den andra grunden att principen om iakttagande av förvärvade rättigheter har åsidosatts.

Den tredje grunden: bristfällig motivering

Parternas argument

- 62 Sökanden har kritiserat kommissionen för att ha fattat sitt beslut endast med stöd av DAFSE:s slutsatser, vilka i sin tur endast är grundade på revisionsrapporten, som är baserad på spekulationer. Av detta följer att kommissionen inte bara har underlåtit att motivera sitt beslut på ett korrekt sätt, utan även att den har underlåtit att ge en fullständig motivering, genom att i det avseendet stödja sig på handlingar som är behäftade med samma fel.
- 63 Svaranden har däremot understrukit att när kommissionen, i en situation som i förevarande fall, endast bekräftar ett förslag från en medlemsstat att sätta ned ett stöd som ursprungligen beviljats, skall beslutet anses vara vederbörligen motiverat när det finns en tillräckligt tydlig hänvisning till förslaget i beslutet.

Förstainstansrättens bedömning

- 64 Enligt fast rättspraxis har skyldigheten att motivera ett individuellt beslut till syfte att göra det möjligt för gemenskapsdomstolarna att pröva beslutets lagenlighet och att ge den berörde de upplysningar som är nödvändiga för att denne skall kunna bedöma om beslutet är välgrundat eller om det eventuellt är behäftat med ett sådant fel att det är möjligt att ifrågasätta dess giltighet. Omfattningen av denna skyldighet beror på rättsaktens art och det sammanhang i vilket den har antagits (domen i det ovannämnda målet Branco mot kommissionen, punkt 32).
- 65 Det har redan fastslagits att av motiveringen i ett beslut om nedsättning av ett stöd från ESF skall tydligt framgå vilka skäl som motiverar nedsättningen av stödet i förhållande till det belopp som ursprungligen har beviljats, med hänsyn till att ett sådant beslut kan medföra allvarliga konsekvenser för mottagaren av stödet (förstainstansrättens dom av den 6 december 1994 i mål T-450/93, Lisrestal mot kommissionen, REG 1994, s. II-1177, punkt 52).
- 66 Följaktligen skall det undersökas om det omtvistade beslutet i detta fall uppfyller de krav som uppställs i artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG), såsom denna artikel har tolkats av gemenskapsdomstolarna.
- 67 Det har redan konstaterats att det följer av såväl de föreskrifter som är tillämpliga som av rättspraxis att beviljande av finansiella stöd från ESF vilar på ett system av nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.
- 68 När kommissionen, i en situation som i förevarande fall, endast bekräftar ett förslag från en medlemsstat att sätta ned ett stöd som ursprungligen beviljats; anser förstainstansrätten att ett beslut från kommissionen kan anses veder-

börligen motiverat i den mening som avses i artikel 190 i fördraget, när skälen till varför stödet sätts ned antingen klart anges i beslutet eller när beslutet tillräckligt klart hänvisar till ett beslut av en medlemsstats behöriga myndigheter av vilket klart framgår skälen till en sådan nedsättning (domen i det ovannämnda målet Branco mot kommissionen, punkt 36).

69 I detta fall anges tydligt i det omtvistade beslutet skälen till varför kommissionen satte ned det finansiella stöd som ursprungligen hade beviljats och de handlingar från DAFSE som det hänvisas till omnämns.

70 Av detta följer att talan inte heller kan vinna bifall på den tredje grunden.

71 Av vad ovan anförts följer att talan skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

72 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Svaranden har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader. Eftersom sökanden har tappat målet, skall svarandens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall ersätta samtliga rättegångskostnader.**

Moura Ramos

Tiili

Mengozi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 september 1999.

H. Jung

R. M. Moura Ramos

Justitiesekreterare

Ordförande